

9 Азъ самъ порѹчникъ за него: изъ ржката ми тръси го: ако го не доведемъ кодъ тебе, и представимъ предъ тебе, тогда нека самъ всегда повиненъ у тебе.

10 Понеже ако да не вехме се бавили, несомнѣнно до сега този вторыи путь ще хме да се врнеме.

11 И рече камъ нихъ Израилъ Отецъ имъ: ако така (треќва да вїде), правете прочее тоа: земете въ сосдините ви изъ най добрите плодове на земјата, и принесете дарки на човекатъ, малки власма, и малки медъ, благовонки (вени), и смурни, фистуци, и мугдалки:

12 И земете двойно срекро въ ржцете ви: среброто сирћи џото вїде врнато во устите на вретицата ви, носете пакъ въ ржцете ви: може да е вило погрѓшка.

13 И брата ви земете, и станете та идете кодъ човекатъ.

14 И Богъ Всемогущий да ви даде благодать предъ човекатъ, за да испрати заедно съ васъ другиатъ ви братъ и Венамина: а азъ, ако да се лишихъ јадата, нека се лишимъ.

15 И човеките като земаха тѣа дарки, земаха и срекро двойно въ ржцете си, и Венамина: и станаха, та слѣзнаха во Египетъ, и представихасе предъ Йосифа.

16 И когато видѣ Йосифъ Венамина заедно съ нихъ, рече на демашкия си предстојателъ: заведи тѣа човеките у дома, заколи кобленно, и приготви защото заедно съ мене ще јадатъ тѣа човеки на пладнинѣ.

17 И стори човеко каквото изговори Йосифъ: